

عنوان مقاله:

آسیب شناسی ترجمه های نهج البلاغه

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 13، شماره 49 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

حامد شریعتی نیاسر - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه مذاهب اسلامی، تهران، ایران.

منصور پهلوان - استاد گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

نهج البلاغه که آن را فوق کلام مخلوق و دون کلام خالق دانسته اند، کتابی است گرانبه‌تر شامل خطبه‌ها نامه‌ها و حکمت‌های علی علیه السلام است که آن را دانشمند صاحب نام امامی سیدرضی (م ۴۰۶) گردآورده است. این کتاب که هم به لحاظ ادبی و هم به لحاظ اعتقادی و هم به لحاظ سیاسی و اجتماعی دارای اهمیت است، قرن‌ها است که در دسترس مسلمانان قرار دارد و از آن بهره‌های کثیر عاید شده است. از این کتاب ترجمه‌های چندی به زبان فارسی صورت پذیرفته است که شمار آن بالغ بر یکصد عنوان می‌گردد اما در این ترجمه‌ها علاوه بر نکات ارزشمند و مفیدی که در آنها هست، گاه اغلاطی به چشم می‌خورد که به فهم درست عبارت‌های نهج البلاغه آسیب می‌رساند به گونه‌ای که در بعضی موارد معنا و مقصود عبارت مولا علی علیه السلام با این ترجمه‌ها تطبیق ندارد. گاهی انتقال معنای صحیح فدای عبارت پرداز می‌گردد و گاه به تطور معنای لغوی الفاظ در طی قرون توجه نشده است. دسته‌بندی این اغلاط و معرفی آن‌ها تحت عنوان آسیب‌های ترجمه‌های نهج البلاغه موضوع این مقاله است.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، اغلاط ترجمه، ترجمه نهج البلاغه، امام علی علیه السلام، تطور زبانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1324505>

